

DAVID ELLIS
JAMES PATTERSON
HUSET

DEL 5

DAVID ELLIS
JAMES PATTERSON
HUSET

DEL 5

 SAGA
EGMONT

James Patterson

Huset del 5

Saga

Huset del 5

är översatt från engelska av Kristin Ahnlund efter
Murder House

Omslagsfoto: Shutterstock

Copyright © 2015, 2019 James Patterson och SAGA Egmont, an imprint
of Lindhardt og Ringhof A/S Copenhagen

All rights reserved

ISBN: 9788726236835

1. E-boksutgåva, 2019

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är ett förlag i Lindhardt og Ringhof, ett förlag inom Egmont-
koncernen

Del 5
Bridgehampton, 2012

Det är sent, så sent att det tekniskt sett borde kallas tidigt nu. Den första gryningstimman, snart fem på morgonen.

Mannen som ibland kallar sig Holden ställer noggrant upp kortet på skrivbordet med sina gummiklädda fingrar. Han överväger att klippa ut orden ur en tidning, som i ett klassiskt utpressningsbrev, men han har inte tid till det. Istället skriver han med fel hand, för att undgå att bli identifierad av en handstilsexpert.

Än en gång är han smart.

Orden blir knaggliga - särskilt orden *kroppar* och *Aiden*, av någon anledning - men de går att läsa, och det är huvudsaken.

Han stänger igen kuvertet, men låter självklart bli att slicka på klistret. Det vore något, inte sant? Att begå ett sådant misstag efter så lång tid och lämna sitt DNA på kuvertet.

Han tar en avstickare på vägen och svänger in på Ocean Drive. Det är fortfarande mörkt, så ingen kan se honom. Han tycker om att komma hit den här tiden på dygnet.

När han kommer fram till Ocean Drive 7 kliver han ur bilen och går över gatan fram till den magnifika järngrinden, lutar sig mot den och sticker in näsan mellan stängerna.

Han kan inte längre ta sig in igenom den.

- Det här hade du aldrig kunnat förutse, eller hur, Holden? viskar han.

Vem hade kunnat förutse det här händelseförloppet? Men det händer.

Han skjuter sig bort från grinden och går tillbaka till bilen. Det ljusnar snart, och han vill lämna brevet i skydd av mörkret. Han startar bilen och kör tillbaka mot staden.

Det är inte svårt att hitta bilen som står parkerad på gatan, och ingen är ute vid den här tiden. Han klämmer noggrant fast brevet under vindrutetorkaren, som ett reklamblad för en sportaffär som har utförsäljning eller en "köp två, betala för en"-kampanj från någon snabbmatsrestaurang.

Men den här lappen är förstås något mer avgörande än en kupong.

Den här lappen kommer att ställa allt på ända.

Jag lämnar Aidens hus och kommer hem före gryningen. Lägenheten ser bedrövlig ut, det är papper överallt, sängen är obäddad, diskhon full av använda glas och det luktar unket.

Jag är utmattad, men uppjagad av adrenalinet som rusar i kroppen. Jag tittar igen på bilden jag knyckte ur Aidens fotoalbum, den med rubriken "**Nyfött barn lämnades på polisstationen**".

Det måste vara som jag tror. Då faller allt på plats. Aidens mamma, som var sexarbetare, fick ett till barn, vars far är Holden VI. Av någon anledning övergav hon barnet - eftersom hon inte ville ha Holdens barn, eller för att hon inte ville ge Holden något inflytande över barnet. Men på något outgrundligt vis återförenades far och son.

Men vad har då Aiden att göra med allt det här? Hur kommer han in i bilden?

Och framför allt - vem är det andra barnet, Aidens halvbror?

Är det Isaac Marks? Han verkar motarbeta mig tillsammans med Aiden.

Är det Noah? Det måste ha varit han som avslöjade för Aiden att jag skulle vara med Justin igår kväll, när Aiden stormade in genom fönstret och försökte döda mig.

Isaac och Noah. Båda gick i klassen under Aiden.

Tre ungar som växte upp tillsammans, som gick i skolan tillsammans. Lärde de sig något mer än att läsa, skriva och räkna under de åren?

När dagen gryr är jag upphetsad, men dödstrött. Alla andra håller just på att vakna, att börja dagen, och jag håller på att falla ihop. Hjärnan känns helt mosig av sömnbrist. Jag har massor att göra, men jag fungerar inte utan sömn ...

Dunk-dunk-dunk

Släpp ut mig

Surr-surr-surr

Snälla, släpp ut mig

Surr-surr-surr

Jag slår upp ögonen mitt i drömmen, adrenalinet pumpar. Min mobil vibrerar. Jag famlar på sängen tills jag hittar den, plockar upp den och stirrar på den med dimmig blick.

Noah Walkers namn stirrar tillbaka på mig från skärmen.

Det spritter i bröstet på mig. Jag är inte redo att svara. Jag väntar tills vibrationerna upphör. "Ett nytt röstmeddelande" dyker upp på skärmen.

Jag tittar på klockan. Hon är ett på eftermiddagen. Wow. Jag har sovit i nästan sex timmar. Det kändes som sex minuter.

Sedan lyssnar jag på röstmeddelandet.

Murphy, det är Noah. Jag ville bara höra om du var okej. Jag har en idé som jag skulle vilja bolla med dig. Ring mig.

Jag lägger på och släpper ner telefonen på sängen. Så han har en idé han vill bolla med mig?

Ja, jag har också något jag skulle vilja bolla med dig, Noah: kan du förklara vem det var som berättade för Aiden Willis att jag skulle till Justin igår kväll?

Och är du händelsevis adopterad? Lämnades du övergiven på polisstationen som liten? Upptäckte du senare att din biologiska pappa kom från en lång rad av sinnesrubbade mördare?

Bestämde du dig för att återuppta traditionen?

Och var jag, kommissarie Jenna Murphy, den dumma jäveln som fritog dig från fängelset?

Jag rör mig långsamt, som om jag blivit drogad kvällen innan, som om jag håller på att återhämta mig från en bakfylla. Jag äter lite rostat bröd, dricker lite kaffe och sitter under en kaskad av kokhett vatten i duschen tills varmvattnet tar slut, vilket inte tar särskilt lång tid i min lägenhet.

Mobilen ringer igen. Jag letar rätt på den genom ångorna i badrummet. Noah igen. Jag ignorerar honom.

Klockan har på något sätt hunnit bli fyra på eftermiddagen.

Jag måste hitta Holden Dahlquists son. Om det där barnet lämnades på polisstationen måste han ha överlämnats till barnavårdsmyndigheten, som det stod i tidningsurklippet. Han måste finnas i systemet, han måste ha blivit adopterad eller placerad i fosterhem. Det måste finnas dokumentation över det.

Lyckades barnet följa dokumentationen bakåt, till Holden? Eller hittade Holden pojken via dokumenten?

Jag vet inte. Och jag bryr mig inte.

För oavsett hur det gick till - faderskapsutredning, adoption eller vad som helst - måste Holden ha anlitat sin advokat. Och jag har namnet på hand advokat, tack vare Noah.

Så hur ska jag lyckas få den här informationen ur Holdens advokat, som säkert kommer att hänvisa till klientsekretessen?

Ingen aning. Det enda jag vet är att jag närmar mig svaret, vänder på stenar, och folk börjar bli oroliga.

Jag kanske inte har något annat val än att vänta på deras nästa drag.

Telefonen ringer igen. Det är Lauren Ricketts.

- Hallå där, säger jag.

- Murphy! Hennes röst är andfådd och uppspelt.

- Vad är det?

- Du kommer aldrig att tro det.

Jag skjuter ifrån mig laptopen. - Låt höra.

- Annie Church och Dede Paris, säger hon. Vi har just hittat deras kroppar.

Jag sluter ögonen. Någon - Aiden, Isaac, Noah - har just gjort sitt nästa drag.